

ROZGORZAŁY (1) *part praet act*

Oba o oraz a jasne.

sg f A rozgorzała. ◇ [n A rozgorzałe. ◇ pl A m pers rozgorzał(e). subst rozgorzałe.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. rozgorzeć się.

1. *Rozpalony*: Ras panew rozgorzała/ gołą ręką z wielkiego ognia/ bez szkody fwey wyięła.
SkarŻyw 161.

[Przen:

W przeciwstawieniu: »zaziemiały ... rozgorzały«: podpalasz za zjemnyale, nasz czynny rozgorzale ogniem ducha szwyethego *TekstyPol 36/149.*

Wyrażenie: »rozgorzały ogniem«: *TekstyPol 36/149cf W przeciwstawieniu.*]

2. [Który jest w chorobowym stanie zapalnym: Rządzą drudzy w wannie wody zimney często siadac, a tak meaty one rozgorzale, otworzone, a humory rościekle zawrzec, a powsciagnac *OczkoPrzymiot 332, 317.*]

Cf ROZGORZEĆ SIĘ

MN